

FOLK OG LAND

NR. 9 — 20. ÅRGANG

LØRDAG 1. MAI 1971

LØSSALG KR. 2,-

a flytte på
kesanger Per
lig å opptre
nske soldater
turne. Han
for okkupa
i han, og hen
a heller ikke
erne dengang
mark. Skjønt
ikke egentlig
er, men etter

ANN
es i avis
er en
han e...hol
Alegre i den
delstat Rio
Avisen viser
i en brasili
n også vet at
nå 71 år quam
stadig en
ellet i «felle
gropet». Hva
ne om Mar
så må man vel
at han er utro

I ROLF
startet i Hit
som senere
eventyrlig liv
delgivs på
arbeidet sist
i Sudan
tilslutt flykte
til Uganda
skurak rakk a
til Sudan før
tyret. Nå skal
«retten» der
vel neppe twile
et hører med
ost-tyske ad
«plet» med
hans nazin

Også Kjesæterkartoteket forsvunnet

KLASSEKAMPEN gråter en skvett over flyktningenes fantasihistorier og påstår at kartoteket er ødelagt fordi det også ville ha skandalisert mange «god» borgere. Politadjutant Haukenes sier nå at det var «fullstendig verdiløst» og dog heter det i «Om landssvikoppkjøret» at det ble brukt mot NS-folk.

Noe som i særlig grad har preget norsk samtidshistorie etter avslutningen av annen verdenskrig er de forsvunnen dokumenter. Vi har så ofte regnet dem opp er at vi ikke skal gjenta oppregningen. Og dessuten dukker det jo stadig opp meldinger om nye forsvunne dokumenter. Og det er om en slik ny melding dette handler.

toret. Det kom senere til å spille en stor rolle under «rettssaken» mot de NS-folk som angiverne hadde oppgitt. Denne bruk av kartoteket ble medgitt i den innstilling «Om landssvikoppkjøret» som ble avgitt i 1962 og forelagt Stortinget.

Så langt er saken klar. Nå påstår imidlertid nevnte

(Forts. side 6)

I dette mangfoldige land kommer det også ut et blad som fører videre det gamle herostratisk berømte navn KLASSEKAMPEN. Det oppgir å være «Marxistisk-Leninistisk Arbeideravis» og å gå i sin 3. årgang. Det er jo så mange underlige sektører på venstrefløyen i norsk politikk — hvis man da kan kalte det som serveres for politikk — så vi skal ikke påta oss å lokalisere akkurat dette blads venstrebeliggenhet, men langt tilvenstre må det i allfall være etter utstyr og sprogføring å domme.

I den forbindelse vi beklagte oss med bladet er imidlertid dette også av mindre betydning. Bladet har nemlig oppdaget nye forsvunne dokumenter og bringer i sitt nr. 4 i år dette oppslaget over hele siden: «Hjem brente Sverige-kartoteket? Viktig Lands-

svik-kartotek fra krigen ødelagt av toppembetsmann.»

Som kjent pigget det under okkupasjonen stadig av nordmenn til de fete gressganger i Sverige, noen for å sikre seg bevis på «nasjonal holdning» ettersom de jo fulgte i andre berømte rommingers spor, andre igjen fordi det begynte å brenne under fotene på dem — enkelte på grunn av virkelig innsats i britisk eller stalinistisk tjeneste, men svært mange fordi de hadde begått vanlige kjeitringstreker og hadde politiet i helene.

Disse flyktninger ble forhørt ved ankomsten til Sverige og det gjaidt naturligvis å lyve sammen fantasifulle historier om de onde «nazister» i og utenfor NS. Jo verre tydeligvis jo bedre. Disse skrøner med sannhetskorn iblant ble omhyggelig nedtegnet og dannet det som ble kalt «Kjesæterkar-

(Forts. side 6)

En danskes møte med det norske «retts»oppkjør

OG LITT OGSÅ OM DANSK URETT MOT FRONTKJEMPERE

Fra en dansk leser av vårt blad har vi mottatt etterfølgende, som beretter om hvorledes han fikk føeling med det utrolige norske «retts»oppkjør under et besøk her i 1947. Spesielt fester vi oppmerksomheten ved hans skildring av feingselsprestens opptræden dengang. Han trekker ellers en sammenligning med efterkrigsoppkjøret i Danmark, som også hadde sine alvorlige brister, ikke minst når det gjaldt behandlingen av de danske krigsfriwillige, som hadde reist ut med myndighetenes velsignelse.

Det var unødig stor forskel på etterkrigens retsoppgjør i Norge og det tilsvarende i Danmark, — for en neutral Dansker, der aldri har tilhørt noget politisk parti, forekom det hele så

vanvittig som overhodet mulig og det undrede mig såре at det særlig skulle komme til vanvittige handlinger i Norge, — de besindige Nordmænd — Norge, mit dejlige Norge med dets vidunderlige højfeide og den hyggelige befolkning skulle blive skueplads for uretfærdighed og forfølgelser der ikke, lod noget tilbage af besættelsesmagtens uhyrligheder.

I 1946 blev jeg syg og min læge anbefalede mig rekreasjonsophold i Norge, i begynnelsen av 1947 blev det bestemt at en bestemt højdé ville have gavnlig indflydelse på min helbredelse og jeg skulle rejse i slutningen af februar. Jeg tilskrev en gammel norsk ven, som jeg meget gerne ville se igen efter at vi ikke havde set hinanden siden 1941 da han rejste hjem til Norge. Han var en loyal og trofast Nordmann med en fin og ærlig karakter, en virkelig god kammerat som jeg altid har sat stor pris på. Fra hans kone modtog jeg et svarbrev, hun

(Forts. side 6)

pussig nok diskuterer det fremdeles i dagspressem av presumptivt forstandige folk hvorvidt Norge som stat opphorte med «krigsdeltagelse» fra Trondheimsavtaalen 10. juni 1940 å regne. På side 5 dokumenterer Alexander Lange hva eksilregjeringen selv erklærte om der sak i trykt skrift 1942 (med senere opptrykk). Og de kan vel ikke engang profesor Skodvin bortforklare?

DE NORSKE FANGER I SACHSENHAUSEN

Var det egentlig verre Sachsenhausen enn på Illebu?, har mange spurtt, i tilfall når det gjaldt adgangen til å motta pakker var overhodet ingen sammenligning mulig. Sachsenhausenfange ne fråset i pakker og mat forteller en innseender FARMAND. Se side 5.

Likvideringslistene finnes som vanlig også på side 5.

PÅ UNGDOMSSIDER

side 4, finner man fortsettel sen av kjelleren om «Den totale nasjon» og litt av hvert annet, deriblant en interessant artikkel i det danske Søndags-BT, «Kan fasismen komme igjen?»

«I brennpunktet»

som finnes på side 2 som vanlig, er president Nixon: «Teutonic palassgarde» på hjemmeplan den sist gallupen og Senterpartiet av oss bebudede fremgang

«Skrivebordsmordere»

og sådant mere behandles Lederen på side 3.



NORWAY

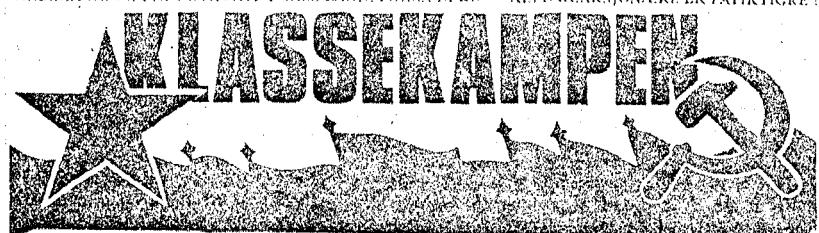
A HANDBOOK

Composed by the

ROYAL NORWEGIAN GOVERNMENT

LONDON J. M. DENT & SONS LTD

ÅRBUDEFRE OG UNDERTRYKKT I ALLE LAND, FORURENDE OG ALTE REAKSJONERE ER PAPERFIGER!



Hjem brente Sverige-kartoteket?

VIKTIG LANDSSVIK-KARTOTEK FRA KRIGEN ØDELAGT AV TOPPEMBETSMENN

Etterhånden har også denne historien blitt oversatt til engelsk og andre språk. Det er ikke viktig hvilket språk den er skrevet i, men viktig at den blir oversatt til engelsk og andre språk. Det er ikke viktig hvilket språk den er skrevet i, men viktig at den blir oversatt til engelsk og andre språk.

KLASSEKAMPEN bringer dette opplag om nye «bortkomne» dokumenter.

møte med — —

første møde med det mælce, og som har staet udenfor retsopgør. Under min ankomst til højshotellet mærkede jeg denne hadefulde stem-

mot «landsvikerne» NS medlemmerne kaldt. Når jeg fortalte Nordmand at Danskere, som ikke været medlem af AP, der dog havde medtyskerne at gøre end ikke fik straf og ikke rammert et hår på deres hovede, ja så troede de end jeg talte usandhed at daskerne ikke var kloge.

Et danske opgør havde til trods herfor sine alge brister. Den 1. juni udsendte det danske ministerium følgende else:

SMINISTERIET
Til Tjenestebrug.
A.2152/3917.
havn, den 1/6 1943.
værens Afdelinger m.fl.
over fast Befalingsmand af Reserven (Forstørknings-
der ønsker sig frigatet for sten i den danske hær for
træde som frivillig i en For-
under den tyske Hær eller
finske Hær, har Adgang til
a. Krigsministeriets Skrivelser
Afdelingerne m.fl. af 8/7
at søge om Tilladelse til at
udenfor Nummer uden-
og.

Ønsninger herom vil ligesom blive bevilget i det omfang, der forenlig med Varetagelses- og Opgaver, der under den endelige Forhold tilfaldet den Hær.

Det bemærkes, at Befalings-
kan indsende Ansøgning om
else for den dem ifølge Hær-
Par. 62 og 63 påhvilende
steg, og at de vil kunne
en sådan Ansøgning kommet.

Befalingsmand, der således
udenfor Nummer for at
tysk eller finsk Kristjene, der
sin Plads i Aldersorden,
tilvejebragt særlig Hjem-
or, at Genindtræden i Num-
men ske til ethvert Tidspunkt,
om der er noget Nummer
saaledes at den paagelden-
sa indtræder i overaltlig-
her med alle sine Rettigheder
Behold i Henhold til sin

Tidstrum i hvilket en Be-
mand har staet udenfor
for at deltage i tysk eller
Kristjene, bliver med-
ved Bedømmelser af hans
kommensmuligheder.

Erinden vil drage Omsorg
om dette Tidstrum ladelades
med ved Beregning af Al-
leg og Pension.

Minister vil i givet Fald op-
til velvillig Overvejelse
male om at tilvejebringe
hvor for, at de Befalings-
der er egnede til Forfrem-

Også Kjesæterkartoteket — —

(forts. fra side 1)

blad at kartoteket senere ble
brent og henviser til et bly-
antsnotat på en skrivelse om
sakken hvor det står at av-
snitt af Kartoteket ble brent
etter ordre av statsråden.

som ingen Englekendere for-
stod.

Løvrigt er det mærklig at stemple NS medlemmer som landsforrædere, vi stempled dog ikke medlemmer af DNSAP i Danmark som landsforrædere, selvom enkelte vel nok fik denne betegnelse. Hvorfor skulle NS-folk være landsforrædere, det er mig usofstædligt, — de stemte på Quislings parti NATIONAL SAMLING, men det var jo ikke et Nazist-parti og iovrigt kan NS medlemmer vel ikke være landsforrædere når Quisling ikke var det. Bevisene herfor er jo velkendte men nok ikke lige

vedslæsset hos alle Nordmand. Et af beviserne er ganske tydelige, GOEBBELS' dagbog for den 13 februar 1942 bringer en optegnelse, der lyder: «Quisling har forresten under samtalen med fælles under hvad denne fortæller mig, givet udtryk for sine naive forestillinger. Han tror, at han vil få lov til at organisere en ny norsk krigsmagt, at han selv igen kan overtage beskyttelsen af de norske havne, og på længere sigt tilstrebe et helt fri

Norge . . .»

Dette ønske har måske været naivt i Goebbels øjne, men da absolut ikke i Skandinavien, — denne optegnelse viser netop at Quisling havde kærlighed til sit fædreland og ville gøre alt for Norge. Ralph Hewins bog bringer jo også beviser, og det lader til at mordet på Quisling blev en realitet på grund af hævngerrigheden fra de ledende landflygtige statsminister Vilh. Buhl (sosialdemokrat) som også fungerede under tyskernes besættelse af Danmark, han efterfulgte Th. Stauning, der døde. Samme Buhl var igen statsminister ved kapitulationen og han er den person, der i Kastrup Lufthavn (Københavns Lufthavn) bød fejtmarskalk Montgomery velkommen i 1945 og holdt en meget lang tale. — senere på dagen, ved receptionen for Montgomery, saade den, ja det var sandelig en lange tale. Deres statsminister holdt for mig, han havde ikke behøvet at si så meget, for jeg kan ikke forstå et ord dansk. Det tragiske komiske ved sagen var, at Buhl netop holdt sin lange hvidestale til Montgomery, på Engelsk, dvs. et engelsk

Og det må vel være Or. C. Gundersen? spør bladet.

Nå hadde naturligvis ingen bekymret seg om hvorvidt flyktningeangiverene mot NS-folk var blitt oppbevart eller ikke. Vi skulle tro at de eventuelt ville blitt tatt omhyggelig vare på og kan- skje utstilt for offentlige ten. Og det vet jo KLASSE KAMPEN også naturligvis. Og så slutter da bladet av dette at Kjesæterkartoteket inneheldt opplysninger om andre enn de domte NS-folk og at det derfor er blitt skafjet avveien. Slik som mange mener at man for eksempel sørger for at dokumenter fra det senkede «Blücher» aldri vil komme for dagens lys.

KLASSEKAMPEN mener også å kunne si hvem som er ansvarlig for forsviningsnumret, jfr. overskriften om «stoppebetsmenn». Vi gjengir fra bladet:

«Mye peker på at kartoteket eksisterte helt fram til 60-ja. Vi har undersøkt i Landssvikavdelingen hvor det benektes at de har fjernet kartoteket. I Hjemmefrontmuseet kjänner de heller ikke til det. En vises stadig til «andre afdelinger» som muligens har oppbevart det. Hvis kartoteket har sortert under Justitsdepartementet, kan det ha vært oppbevart på Victoria Terasse der overvåkingspoliti holder til. Har det eksistert fram til midten av sekstiåra faller dette sammen med tida da to fratredende politiembetsmenn flyttede fra: Tidligere overvåkingssjef Asbjørn Bryhn, som samarbeidet med nazisionen T.H. under krigen (se Klassekampen nr. 1 1971), og tidligere kriminalsjef i Oslo, Lars L'Abbe Lund, som var i politiet på Lillehammer i 1940 og som etter varé opplysnings ikke drev aktiviteter som kunne kalles antitysk i mai-dagene. Var brenningen av Kjesæter-kartoteket disse politiembetsmennenes siste offisielle handling på Victoria?

I etterforskningen etter hvor Kjesæter-kartoteket har fått veien, har enkelte karakteriseret kartotekene som «fullständig verdilöse», som politiadjutant Haukenes uttrykte for oss. (Han er vel ikke noe der kanskje, men det ble altså trass i «verdilösheten» brukt under landssvikopgjøret! Vår bemerkning) Mot dette står kartotekets utvilsomme betydning, blandt annet underopplæringen av den beryktede Rinnan-banden. Vi tror ikke påstanden om kartotekets «verdilöshet» er det viktigste argumentet for at visse embetsmenn brente det. Hvorfor var da Svendsen, Bryhn og en rekke andre stoppebetsmenn så oppsatt på å få ødelagt kartoteket?

Vi tror det har sammenheng med retsopgjøret over krigen, hvem som ble straffet og hvem som slapp unna opgjøret. I Kjesæterkartoteket fantes opplysninger om folk som drev samarbeid

LØRDAG 1. MAI 1971

Fortsatt krigsdeltakelse

(forts. fra side 5)

uvæpnede fo-
kamper viste,
enn de forutgå
operasjoner,
vilje.»

Ovenstående
som ikke taler
se av krigen —
of the war —
uhildet leses p
enn at kapitul
til 10. juni. Re
til England or
politisk kamp
beste. Fortsett
den var uvæp
ske frivillige
allierte. Likes
av den norske
seilte for dem

På side 34 står: King Haakon's proclamation of 7th June — (hvorafor sitteres:) — «They (The Government) were leaving in order to be able to continue the fight outside Norway's frontiers as free spokesmen for the Norwegian people's national rights. The proclamation was published on 9th June. The military capitulation was effected on 10th June, 1940. (Oversettelse: — De (regjeringen) forlot (landet) for å bli i stand til å fortsette kampen utenfor Norges grenser som frie talstmenn for det norske folks nasjonale rettigheter. Proklamasjonen ble kunn gjort 9. juni. Den militære kapitulasjon ble effektuert 10. juni, 1940.)»

Fra side 42 sitteres: — «Norway under Nazi Occupation. — The military capitulation did not mean a moral capitulation . . . The continuation of the struggle, unarmed, even more than the previous military operations, plainly showed the people's Will.» (Oversettelse: «Norge under nazi okkupasjon. — Den militære kapitulasjon betød ikke en moralisk kapitulasjon . . . Den

med tyskerne uten å være NS-medlemmer. Mange storborgere gjorde gode penger på tyskersamarbeid selv om dette skjedde i det skjulte. Slike ting kom fram i flyktningrapportene.

Navn på mange «god» borgere dør for kartoteket, kanskje på folk som sto Svendsen eller Bryhn personlig nær. For mange i storborgerskapets rekke kunne kartoteket utvilsomt få «uheldige» følger. Klassestatens trofaste tjenere sørget for fred og ro over storborgerskapets dærlige samvittighed ved å brenne kartoteket.»

Alt dette passer som man ser godt inn i mørstret når det gelder alle de andre ubehagelige dokumenter man har fått forsvinne. Så det kunne kanskje være grunn for KLASSEKAMPEN til også å gråte en skvett over dem på vegne av «forsknings» og «krigshistorien». Det slutter jo nemlig sin betydning med at «Likeså betyr denne slyktige handlingen fra visse stoppebetsmenn at ettertidens forskning har mistet et viktig krigshistorisk dokument.»

Det er i den
debatt o
«krigstil...
ket og ikke ri
er derimot or
takelse», som
alle. Det var
værende lovs
der en krig hv
tager —» i
lite klare se
skjedd — ska
filologi og «
Og det som v

Nytt vitne

(forts. fra sid
ter, tvertimot
de ikke kunne
kjøpe slavea
nødident.

Mange av c
sere vil huske
de norske k
leire ofter ma
des man fikt
imat én enes
kilo til jul og
ten ble nidijs
på grammet. :
jo litt bedre,
den hele tid b
re høytider m
pakker sl...
en famili
det kummerli
naturligvis al
Røde Korspa
pakker eller :
Så i de leire
tynnere og i
nordmenn i
altså la . . .

La Molier
litt bedre
Sachsenhause

«Fra våren
menn lov til
penger hjemm
et nokså skar
Fra høsten sa
til å motta kl
uker senere og
utviklet sig til
fra kunne få
på 5 kg i
kon det «sv
danske pakker
en gang i mån
til annen pak
og Sveits.

Det aller v